„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nro. 151. Sroda 3. Lipca 1867. Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

Jego c. k. Mość powrócił dnia 1go b. m. przed południem z Regensburga do Schönbrunnu, a po południu znowu odjechał do Salzburga.

Z powodu depeszy o losie Cesarza Maxymiliana rząd ces. austr. polecił w drodze telegraficznej posłowi swemu w Washingtonie Br. Wydenbruck zasięgnąć najdokładniejszych wiadomości o wszystkich szczegółach faktu i donieść jak najspieszniej. Odpowiedź dotąd nie nadeszła. W Paryżu także nie mają jeszcze bliższych wiadomości.

Doniesienie o smutnym losie Cesarza sprawiło głębokie, bolesne wrażenie tem bardziej. że ostatnie wiadomości urzędowe zdawały się zapowiadać pomyślniejszy zwrot.

Dzienniki wiedeńskie zajmują się wiadomościami o tragicznym losie Cesarza Maxymiliana i poświęcając temu strasznemu wypadkowi wyrazy najgłębszego spółczucia, wspominają zaszczytnie szlachetnego księcia, ubolewając oraz nad losem panującego domu austryackiego. Z śmiałej wyprawy wielkodusznego księcia, pisze „Neues Fremdenbl.“, zrobiła się tragedya, taka straszna, jaka nigdy w fantazyi żadnego poety nie powstała. „Morgenpost“ powiada: on był jednym z najlepszych, odznaczał się szlachetnym sposobem myślenia i miał chciwego czynów ducha. Czuł w piersiach ten popęd, który jest początkiem wszystkiego wielkiego, ten niepokój, bez ktorego nikt otaczających go rzeczy polepszyć lub zmienić nie jest zdolny. Posiadał tę rozległość i wielkoduszność zamiarów, które wlewały mu zaufanie w samego siebie: pewną śmiałość która zrodziła w nim postanowienie, albo zdobyć sobie stanowisko w historyi, albo umrzeć. Teraz spełniło się jedno i drugie. Na innem miejscu przypomina tenże dziennik, że straszniejsza katastrofa nad tę nie wstrząsnęła umysłami Europy od czasu stracenia Ludwika XVI. i Maryi Antoinetty. Jakby jakieś złowrogie widmo wciska się wiadomość o tym strasznym wypadku w dzieje naszych ruchliwych czasów, w których nadzwyczajne wypadki cisną się jeden za drugim.

Dzienniki te w następujący sposób wyświecają jakie kroki już od kilku miesięcy przedsiębrał rząd cesarski dla odwrócenia strasznej katastrofy która skończyła się śmiercią Cesarza Maxymiliana. Już wówczas gdy wojska francuskie odpływały z Mexyku Cesarz austryacki sądząc, że Cesarz Maxymilian opuści Mexyk wraz z marszałkiem Bazaine, uznał za stosowne rozważyć, czy nie możnaby Cesarzowi Maxymilianowi ułatwić powrót przez przywrócenie go do tych wszystkich praw z powodu krewieństwa, których zrzekł się przed wyjazdem do Mexyku. Że ta sprawa w owym czasie nie miała dalszych skutków, stało się to nie tylko dla tego że inne dobrze nabyte prawa wymagały dojrzałej w tym względzie rozwagi, ale i dla tego iż Cesarz Maxymilian pozostał w Mexyku, i prowadził dalej walkę z siłami krajowemi któremi mógł rozporządzać.

Gdy tu nadeszła wiadomość o wzięciu Cesarza dz niewoli, użyto wszelkich środków aby wyjednać na jego korzyść interwencyę dyplomatyczną całej Europy. Jeszcze pierwej polecono ces. austr. posłowi w Washingtonie udać się do rządu państw północno-amerykańskich i skłonić je do cz. nnego dyplomatycznego wystąpienia na przypadek gdyby Cesarzowi zagrażało niebezpieczeństwo.

Wiadomo, że p. Seward przychylił się do wezwania i że rząd amerykański pośredniczył już wówczas u Juareza bona fide.

Gdy kapitulacya Cesarza Maxymiliana stała się wiadomą, proszono Francyę, Anglię, Rosyę i Prusy aby poleciły swoim posłom w Washingtonie połączyć swoje usiłowania z usiłowaniami posła ces. austryackiego dla uratowania Cesarza Maxymiliana.

Wszystkie mocarstwa przychyliły się; — Królowa Wiktorya z dodatkiem „że tu przecie chodzi o uratowanie życia drogiego, bliskiego krewnego.“

Była jeszcze i wtenczas nadzieja, gdy się tu dowiedziano o powodach przytoczonych przez Romerę, posła Juareza w Washingtonie, na usprawiedliwienie ostrego postępowania przeciw Cesarzowi Maxymilianowi. Opierały się one na tem że Cesarz Maxymilian pozostanie na zawsze pretendentem, będzie zawsze zgromadzał około siebie wszystkich malkontentów i tym sposobem będzie utrzymywał kraj w ciągłym niepokoju.

Natenczas uchwalono niezwłocznie na radzie familijnej najwyższej rodziny cesarskiej przywrócić Cesarza Maxymiliana do wszystkich praw jako najbliższego krewnego, otrzymać od niego najzupełniejsze zrzeczenie się wszelkich pretensyi do cesarstwa mexykańskiego i pozyskać rękojmie potrzebne do wykonania tego zrzeczenia.

Posłowi cesarsko austryackiemu w Washingtonie udzielono w tym względzie polecenie w drodze telegraficznej.

Seward okazał znowu gotowość do żywego poparcia, które niestety, jak się teraz pokazuje, było bezskuteczne. O okupie nie było nigdy mowy. Na dworze ces. austryackim oświadczono się z najzupełniejszą gotowością, złożyć okup: była jednak potrzebną największa ostrożność aby nie wzniecić myśli o wdzieraniu się w proces sądu wojennego i przez to nie pogorszyć jeszcze bardziej losu Cesarza. Toż samo miano także na względzie przy rozstrząsaniu kwestyi czy nie należałoby posłać do Juareza osoby zaufanej. Zaniechano tej myśli ponieważ krok taki mógłby nie tylko zaszkodzić losowi Cesarza Maxymiliana ale nawet skompromitować Juareza w razie odkrycia.

Mianowanie barona Beusta kanclerzem państwa komentuje „Debatte“ w następujący sposób: „Przez tę nominacyę dokonane zostało potrzebne rozdzielenie rozmaitych spraw które aż do tej chwili były skoncentrowane w ministerstwach wiedeńskich, utworzony został punkt krystalizacyjny dla ministeryum państwa, które tylko wtedy może odpowiedzieć swemu zadaniu, gdy będzie tak oddzielone od ministeryów obudwu połów państwa, że ani jedno ani drugie nie będzie się wydawać expozyturą ministerstwa państwa.“ „Presse“ widzi w przywróconej godności kanclerza państwa w formie nowoczesnej, punkt środkowy dla obudwu w Austryi istniejących rządów. w prowincyach węgierskich i austryackich. Baron Beust otrzymał stopień i godność jakie w Austryi posiadali tylko książęta Kaunitz i Metternich. dowód uznania na jakie ten mąż stanu zasłużył przez utorowanie zgody z Węgrami. jakoteż przez wskrzeszenie życia parlamentarnego w krajach z tej strony Litawy. „Neue freie Presse“ dodaje: Nowy rozwój konstytucyi wymagał podwójnego ministeryum: węgierskiego które jest już instalowane i i cislitawskiego które jeszcze czeka na organizacyę. Każde z tych dwu ministeryów jest odpowiedzialne, jedno Radzie państwa, drugie sejmowi węgierskiemu i każde musi mieć osobnego prezydenta ministrów. Ale przez to, urząd ministerstwa państwa nie da się połączyć, jak ministerstwa cesarskiego domu i spraw zewnętrznych, z funkcyą prezydenta ministeryum krajowego, i tak po nad obudwoma ministeryami podnosi się ministeryum państwa którego zwierzchnik nazywać się będzie kanclerzem państwa.“ Wszystkie inne dzienniki mniej więcej podobnie zapatrują się na ten przedmiot.

Dla pruskich dzienników jest kwestya północnego Szlezwiku głównym przedmiotem rozpraw i polemika z duńskiem dziennikarstwem, która to polemika przybiera ton coraz więcej rozdrażniony i cierpki. Duńskie dzienniki przeciwnie nie pozostawiają żadnej wątpliwości co do rozległości swoich życzeń i wymagań. „Faedrelandet“ z Kopenhagi podziela zupełnie zdanie „Dagbladetu“, że z Prusami można rokować tylko na podstawie zwrotu Düppel i Alsen.

„Etendard“ z dnia 29. czerwca pisze, że rząd duński postanowił nie wchodzić z Prusami w układy co do gwarancyi, które mają być dane mieszkańcom niemieckim, aż pokąd nie będą stale oznaczone granice północnego Szleswiku.

Na posiedzeniu senatu francuskiego z d. 25. czerwca przyszła pod dyskusyę petycya podpisana przez 100 przeszło mieszkańców St. Etienne, należących do stronnictwa klerykalnego, z żądaniem, aby z tamtejszej biblioteki ludowej (jakich wiele w ostatnich czasach w różnych gminach Francyi pozakładano dla wypożyczania z nich bezpłatnie książek mieszkańcom) dzieła Woltaira, George Sand, J. J. Rousseau, Renana, Micheleta, E. Sue, Pelletana i Proudhona były wykluczone. Sprawozdawca tej petycyi senator Suin proponował przedłożenie jej rządowi, w celu powzięcia środków odpowiednich, aby do bibliotek ludowych. których teraz wielka liczba we Francyi istnieje. nie wchodziły książki zatruwające lud. W końcu swej mowy potępiał Suin ostremi wyrazy pomienionych wyżej autorów, których dzieła wymierzone są przeciw moralności, religii i porządkowi społecznemu. Znany autor, senator Sainte-Beuve, który przy innej podobnej sposobności wyrzucał publicznie senatorom, że są obłudnikami, ponieważ nie ma nawet trzech pomiędzy nimi. ktorzyby wierzyli w to co mówią, zbijał sprawozdanie senatora Suina. Nie ma on nic przeciwko temu, aby ludowi tylko zdrowy pokarm duchowy podawać, ale nie pozwala na to. aby korzystając ze zdarzonej sposobności potępiać i piętnować hańbą pewnych pisarzów. Senat nie ma prawa przeistaczać się w instytut cenzury i wydawać rodzaj indexu. Sprawozdawca nietylko. że popiera petycyę. lecz posuwa się jeszcze dalej gdyż obciąża oskarzenie i piętnuje hańbą publiczną nazwiska pewnych autorów. Sainte-Beuve przechodzi następnie dzieła tych autorów. których potępił sprawozdawca. „Moi panowie“ — kończył Sainte-Beuve swoją mowę — „tworzymy przedewszystkiem ciało polityczne; a nie jest to bynajmniej w interesie cesarskiego rządu skłaniać się na jedną stronę. Zdaje się jednak. że życzono sobie tego w wyższych kołach, mianowicie w wyższych salonach. Możnaby powiedzieć, że jest tylko jeszcze jedna prawica i jedno prawe centrum, lewe centrum jest przytłumione. Jest to przykład, którego wy panowie dawać nie powinniście, wy którzy że tak powiem jesteście najznakomitszym i najszanowniejszym salonem. Zostajemy pod rządem, który opiera się na tak szerokich podstawach, jakich jeszcze żadna władza we Francyi nie miała, i nie możemy cofać się przed wzrastającym rozumem tegoczesnym. Nie pojmuję jak można pod monarchą, który tak gorliwie czuwa nad tem, aby Francyi zachować prawa uzyskane przez rewolucyę z r. 1789, występować ze słowami nagany przeciw autorom wolnomyślącym, których celem jest wykrycie prawdy. Trzeba oceniać podług jednej wagi każdy sposób myślenia i nie przechylać się ku jednej stronie. Trzeba uspokoić instynkt konserwatywny, ale nie naruszać tych praw, któreśmy sobie zdobyli przez rewolucyę.“ Baron Dupin, brat zmarłego prokuratora jeneralnego, w przydłuższej mowie broni zdania sprawozdawcy, utyskując na zepsucie społeczeństwa dzisiejszego. Po Dupinie zabiera głos minister sprawiedliwości Baroche. Oświadcza on, że nie myśli bynajmniej odpowiadać mowcy; kwestya jest bardzo prosta: sprawozdanie jednakże zeszło z pola, na które należy. Nie chodzi oto aby potępiać tych lub owych pisarzów, lecz tylko oto, aby postawić regulamin dla bibliotek ludowych, które są całkiem nową kreacyą. Minister domaga się także przedłożenia petycyi rządowi, ale nie z tych powodów, które przytacza sprawozdanie. Nie chodzi tu bowiem bynajmniej o dochodzenie, które książki są dobre, a które złe, o układanie indexu, lecz jedynie o to, aby przeszkodzić szerzeniu się złego, na które zwrócono tutaj uwagę. Zresztą przygotował już rząd odpowiedni de-

kret co do bibliotek ludowych, który w dniach najbliższych publikowany będzie. Po krótkim sporze przyjęto wniosek komisyi.

Mowa senatora Sainte-Beuve miana na powyższem posiedzeniu senatu wywarła wielkie wrażenie, rozchodząc się po najszerszych kołach paryskich i zyskując coraz nowych zwolenników i admiratorów. Na quartier latin, gdzie niegdyś tak niesłusznie mowcę sądzono, nie ma dziś popularniejszego nazwiska jak Sainte-Beuve. W przeciągu dwóch dni (26. i 27. czerwca) złożono w mieszkaniu profesora około 10.000 biletów, a studenci cisnęli się tłumnie, aby zapisać u niego swoje nazwisko.

Na posiedzeniu francuskiego ciała prawodawczego w d. 26. z. m. prezydent Schneider odczytał następujący projekt ustawy nadesłany z ministerstwa stanu:

Art. 1. Ministerstwom wojny i marynarki otwiera się na budżet nadzwyczajny 1867 r. kredyt uzupełniający w sumie 158,592.719 do podziału według załączonego obliczenia.

Art. 2. Wydatki tą ustawą dozwolone będą pokryte tymczasowo ze źródeł posiłkowych długu bieżącego. Maximum bon skarbowych przez ministra finansów wydać się mających ustanowione prawem finansowem z 18. lipca 1866 na rok 1867 w sumie 150 milionów podwyższa się do 250 milionów.

Art. 3. Ostateczne pokrycie tych wydatków będzie uregulowane projektem ustawy, który będzie przedłożony przed końcem roku finansowego 1867.

Przy sposobności debaty nad budżetem uderza Latour Dumoulin na politykę ministerstwa, mówiąc, że jest to polityka dwuznaczności. Garnier Pages poddaje położenie finansowe dokładnemu rozbiorowi i oskarza komisyę budżetową o optymizm; jedynym środkiem jak utrzymuje do przywrócenia równowagi w budżecie są znaczne redukcye w ministerstwie wojny, gdyż narody pragną pokoju. Dalszy ciąg debaty nad budżetem nastąpi we wtorek.

„Monitor wieczorny" wyraża się w następujący sposób o dokumentach dyplomatycznych przedłożonych izbom francuskim:

Rząd przedłożył izbom dokumenta odnoszące się do sprawy luxemburgskiej. Zbiór ten jest zupełną historyą negocyacyi. Wykazuje niepokój gabinetu haagskiego. Rząd holenderski lękał się, że Prusy nie poprzestaną na ulgach, jakie ich handel znajduje tak w Holandyi jak w jej koloniach, i opierając się na pewnem wspólnictwie ras i położeniu geograficznem, dążyć będą do uzupełnienia handlowego i wojskowego systemu, szczególnie ze stanowiska spraw morskich. Nieokreślona sytuacya, w jakiej Limburg i Luxemburg znajdują się od czasu rozwiązania związku niemieckiego umacniała w pewnym względzie te obawy i gabinet haagski zwrócił uwagę rządu cesarskiego na to położenie rzeczy. W oczach Francyi Limburg był tylko prowincyą holenderską, a W. Księstwo Luxemburg musiało być uważane jako państwo zupełnie niezawisłe rządzone przez W. Księcia, który oraz jest Królem holenderskim. Dokumenta dyplomatyczne wykazują jasno, że rząd francuski gotów był przystać na wszelką myśl pojednawczą, odpowiednią jej godności i jej interesom. Wyjaśniają, że odwołanie garnizonu pruskiego umożliwiło Francyi pozyskanie terytoryum, którego cesya była przyrzeczona przez prawego władzcę, i do którego powołują Francyę życzenia ludności. Pokój europejski został utrzymany. Mocarstwa przejęte uczuciami życzliwości dla Francyi objawiły życzenie pośredniczenia. Traktat z 11go maja położył koniec sytuacyi, w której przed pięćdziesięciu laty pogrążono Francyę w dniach nieszczęścia. Dał jej gwarancyę nowego neutralnego państwa na granicy północnej i wzmocnił jej stosunki z sąsiadami. Izba luxemburgska oświadczyła się wszystkiemi głosami przeciw jednemu za przyjęciem traktatu, a 17 głosami przeciw 2 upoważniła rząd wziąść na siebie koszta zniesienia fortyfikacyi. Na tem sesya skończyła się, a wojska pruskie ustępują z twierdzy. W. Książę zrobi z fortecy miasto otwarte. Po ustąpieniu wojsk pruskich rozpoczną się te prace, a interesa mieszkańców przytem nie ucierpią. Z tego widać, że trudności, które wywołała kwestya luxemburgska, zostały już usunięte.

„Monitor" z dnia 1go b. m. pisze, że Cesarz Napoleon przyjmował wczoraj komisyę menniczą, która składała mu podziękowanie za to, że mianował księcia Napoleona jej naczelnikiem. Następnie przyjmował Cesarz lorda-mayora Eldermen z Londynu, który odczytał adres z powodu zamachu, zawierający także gratulacyę szczęśliwych skutków wystawy. Na ten adres napisany w języku angielskim odpowiedział Cesarz w tymże samym języku, wyrażając swoje zadowolenie z przyjacielskiego usposobienia narodu angielskiego.

Sułtan przybył dnia 30. czerwca o godzinie 4tej min. 40 po południu do Paryża, gdzie nań oczekiwali na dworcu kolei Cesarz, książę Napoleon, ministrowie i wiele znakomitości. Przyjęcie było bardzo sympatyczne. Widzów zebrały się niezliczone tłumy. Zdrowie Sułtana jest w najlepszym stanie, i zdaje się być bardzo zadowolony.

Dnia 2. lipca odprawiony będzie w lasku bulońskim wielki przegląd na cześć sułtana.

Z Florencyi donoszą, że dnia 30. czerwca, sprawozdawca komisyi budżetowej Ferrara przedłożył izbie zmodyfikowany przez senat projekt do ustawy prowizorycznego zarządu finansowego, który 211 głosami przeciw 118 został przyjętym.

Na odbytym dnia 26go czerwca w Rzymie konsystorzu, gdzie było zgromadzonych przeszło 400 biskupów, miał ojciec św., udzieliwszy biskupowi Sewilli kapelusz kardynalski, przemowę, w której pochwalił gorliwość biskupów, iż się tak licznie w Rzymie zgromadzili, dając tem dowód swojego przywiązania do stolicy św. Piotra. Nie masz nic chwalebniejszego — mówił Pius IX. — jak widok jedności kościoła przy kanonizacyi męczeników, którzy poświęcili życie swoje w obronie stolicy św. Piotra i katolickiej wiary. Nie masz nic piękniejszego jak okazać światu tę jedność przy sposobności uroczystego obchodu jubileuszu księcia apostołów. Widząc tę jedność muszą nieprzyjaciele katolickiego kościoła niezmierną siłę tegoż pojąć i muszą się przekonać jak się mylą ci, którzy uważają katolicką religię za przestarzałą. To połączenie biskupów z namiestnikiem Chrystusa Pana coraz bardziej umacniać będzie kościół. Następnie potwierdził ojciec św. potępienie tych błędów, które już w alokucyi z 20. października 1865 potępione zostały. Dalej wyraził życzenie zwołania ekumenicznego koncylium, które ma się zająć usunięciem tych wszystkich nieszczęść, które kościół uciskają. Miejmy nadzieję — mówił Jego świątobliwość — że kościół jak dobrze uzbrojony legion rozbije w rozsypkę swoich nieprzyjaciół i rozszerzy zwycięzkie panowanie Chrystusa na ziemi. Zakończył papież swoją mowę zaleceniem modłów do Boga Najwyższego i do Niepokalanej Matki Bożej i udzielił apostolskiego błogosławieństwa wszystkim biskupom i należącym do nich dyecezyi.

„Patrie" dowiaduje się, że Porta postanowiła przez swoich dyplomatycznych ajentów dać odpowiedź na notę jednobrzmiącą. W zasadzie zgodzi się rząd na sułtana na propozycyę mocarstw, jednakże pod pewnemi warunkami. Najważniejsze z tych zastrzeżeń jest, że europejska komisya do rozpatrzenia sprawy Kandyotów zajmie tylko stanowisko świadka, nie czynnego sędziego.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się jutro o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Wybór nowego sekretarza Rady w miejsce zamianowanego radcą p. Komarnickiego. 2) Wybór deputacyi miejskiej dla szkoły realnej. Sprawozd. radny p. Dr. Madejski. 3) Dostawa rur do wodociągu wuleckiego. Sprawozd. radny p. Slaski. 4) Wniosek w sprawie rzeźni miejskiej. Sprawozd. radny p. Popowicz. 5) Sprawozdanie sekcyi V. w przedmiocie nadetatowych dyurnistow magistratu. Sprawozd. radny p. Dr. Juliusz Kolischer. 6) Podanie izby giełdowej o wyznaczenie rocznego zasiłku na rzecz giełdy. Sprawozd. radny p. Wild. 7) Prośba o uwolnienie od hypoteki gruntów dóbr Borusowa pod kolej czerniowiecką zajętych. Sprawozd. radny p. Czemeryński. 8) Prośba Ewy Hewalskiej, wdowy po grabarzu o zaopatrzenie. Sprawozd. radny p. Wild. 9) Prośba o zezwolenie ne extabulacyę zaległości dodatku gminnego z realności l. $455^{4}/_{4}$. Sprawozd. radny p. Dr. Czemeryński. 10) Sprawa najmu realności pod l. 140 m. Sprawozd. radny p. Dr. Gębarzewski. 11) Projekt nowych statutów Towarzystwa strzeleckiego. Sprawozd. radny p. Dr. Gębarzewski. 12) Wniosek o zaprowadzenie krzeseł za opłatą na spacerach publicznych. Sprawozd. radny p. Dr. Hönigsmann.

(Wyrok przeciwko Suchorowskiemu i spólnikom.) D. 27. z. m. popołudniu, w obec licznego zgromadzenia publiczności zwłaszcza prawników odczytany został wyrok przeciwko Suchorowskiemu i jego spólnikom. Suchorowski i Cytryński uwolnieni zostali od zbrodni oszustwa przez wyłudzenie wexlu na 1000 złr. od hrabiego Kazimierza Mołodeckiego, jednakowoż w wypadku tym (rozprawa odbyła się przy drzwiach zamkniętych) uznano zbrodnię gwałtu publicznego. Suchorowski i Płatko uznani winnymi zbrodni oszustwa przez sfałszowanie dwóch wexli na 8000 i 2000 złr. skazani zostali: Suchorowski na 10 lat cięż. więzienia, Cytryński na 1 rok, Płatko na 2 lata. Co do tych dwóch ostatnich sąd przyjął jako okoliczność łagodzącą, że w skutek machinacyi Suchorowskiego przeszło po 3 lata siedzieli w areszcie śledczym. Suchorowski i Płatko zapowiedzieli rekurs, później jednak Płatko równie jak Cytryński przyjęli wyrok. Wexle zostały unieważnione.

(Wypadki miejscowe.) D. 30. z. m. po procesyi gr. kat. kilku uliczników zgromadziło się na rynku i rzucali kamieniami na przechodzących żydów. Jednego z nich zranili lekko w głowę; sprawcę przytrzymano.

(Składki na pogorzelców brodzkich.) Do c. k. urzędu powiatowego w Ropczycach wpłynęło w drodze składek na wsparcie pogorzelców brodzkich 151 złr. 69 c., do c. k. urzędu powiatowego w Brzeżanach 116 złr. 14 c. w. a.

(Nieszczęsne wypadki.) W Maszkienicach w pow. brzeskim d. 27. z. m. zginął od pioruna chłopiec 7letni.

Karol Stroszki, żandarm, utonął d. 25. z. m. kąpiąc się w stawie pod Zborowem.

(Pożary.) W Wałaszczy w pow. samborskim d. 23. z. m. spaliła się strzecha na domu włościańskim, ogień miał być podłożony. W Skrzyszowie w pow. tarnowskim d. 28. z. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi, ogień miał być podłożony.

W Bordulakach w pow. brodzkim d. 27. z. m. spaliły się od pioruna dwa domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi, w jednym z tych domów poniósł śmierć włościanin Wasyl Sawicz.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 1. lipca. „Gazeta wiedeńska" pisze: Chociaż podane przez nas wiadomości o losie Cesarza Maxymiliana, pochodziły ze źródła, które mało zostawia nadziei aby się mogły nie potwierdzić, to jednak nie możemy pominąć, że według otrzymanych dzisiaj (dnia 1.) wiadomości z Paryża i Londynu, w obudwóch tych miejscach nie otrzymano jeszcze żadnego doniesienia o tym wypadku, i że nawet od posła cesarskiego w Washingtonie barona Wydenbruck, nie nadeszło jeszcze żądane od niego w drodze telegraficznej sprawozdanie.

Najbliższe posiedzenie izby deputowanych odbędzie się we środę dnia 3go b. m. o godzinie 10 przedpołudniem. Porządek dzienny: 1. Sprawozdanie komisyi konstytucyjnej względem wysłania deputacyi rady państwa do negocyowania z sejmem węgierskim. 2. Sprawozdanie komisyi petycyjnej.

Peszt, 1. lipca. Na posiedzeniu izby deputowanych ogłoszono rezultat głosowania, które się odbyło w piątek wieczór: do deputacyi regnikolarnej wybrani zostali: Antoni Csengery, Treffort, baron Fryderyk Podmaniczky, Paweł Somssich, Koloman Ghyczy, Hrabia Wolfgang Bethlen, Kantz, Baron Gabryel Kemeny, Jerzy Bartal, Emeryk Fest. Sejm będzie odroczony we środę.

Peszt, 1. lipca. Gdy oświadczonem zostało, że od 3. lipca posiedzenia będą przerwane, dopóki prezydent nie ogłosi terminu najbliższego posiedzenia, izba deputowanych odbyła posiedzenie tajne w przedmiocie dyet dla członków komisyi mających pracować podczas odroczenia.

Następnie odbywało się posiedzenie publiczne, na którem minister Miko przedłożył umodyfikowany projekt uchwały względem kolei żelaznych, który następnie przyjęto w pierwszem i drugiem czytaniu. Wniosek Tiszy, aby w każdym razie przystąpiono do budowy kolei z Debreczynu do Szathmaru, będzie wzięty pod obradę po odroczeniu.

Komisya, której w zeszłym roku polecono zaproponować środki dla polepszenia akustyki w izbie otrzymała znowu polecenie zastanowić się znowu nad tą kwestyą podczas odroczenia przy pomocy ludzi fachowych.

„Lloyd" donosi, że zapowiadają mianowanie fml. barona Gablenza gubernatorem wojskowym Kroacyi.

Berlin, 1. lipca. „Nordd. Allg. Ztg." pisze o katastrofie Cesarza Maxymiliana: Byłoby niepodobnem i przeciwnem najświętszym uczuciom ludzkości, gdyby chciano odmawiać Cesarzowi najszczerszego współczucia i najzupełniejszego szacunku. Zamiary jego były czyste i wzniosłe. Republikanie popełnili ciężką winę, i potomność będzie dla nich równie surowym sędzią, jak współcześni, którzy odwracają się od nich ze wstrętem.

Darmsztad, 1. lipca. Minister wojny oświadczył w izbie deputowanych, że przeszłoroczna strata przez zaniedbanie ukrycia zapasów arsenałowych wynosi 193.000 złr. Śledztwo wykazało częściowy dług kilku członków ministerstwa wojny, zdaje się jednak, że trzeba będzie odstąpić dla pewnych względów od dalszego ścigania i skargi cywilnej.

Petersburg, 1. lipca. Car przybył do Carskiego sioła wczoraj o godz. 6. wieczór, odbył uroczysty wjazd do Petersburga dziś o godz 1. w południe i znajdował się na nabożeństwie. Miasto jest przystrojone i robią przygotowania do wielkiej iluminacyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. lipca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.34	+ 14 2	63.8	poł.za. sł.	6
2. god. po poł.	327.22	+ 22.7	40.6	„ „	0
10.god. wiecz.	327 03	+ 15.6	73 8	„ „	0

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2 lipca.

Hotel George: PP. Bal Franc., z Tarnopola. — Bal Jan, z Nowosiółki. — Cielecki Włodz., z Byczkowiec. — Hoffmann Franc., z Siedlisk.

Hotel europejski: Hr. Chotomski Bol., z Chełmna. — Kapliński Bol., z Polski.

Hotel Langa: Maxymowicz Alex., c. k. kap., z Panisowa. — Haubtmann Alfred, c. k. porucznik, Gugubauer Franc., c. k. podporuczn. i Metzger Max., c k. podporuczn., ze Stryja. Pappadopoalo Ant., z Jas

Hotel angielski: Hr. Romer Felix., z Inwaldu. — Kriegshaber Ant., z Iwaciowa. — Rizo Greg., z Moldawy. — Romanowski Emer, z Żukowa. — Frühling Alex., adw., z Tarnopola. — Serafiński Leonard, not, z Bochni.

Hotel Kuhna: Grochowski Henr., z Lipska. — Kapiszewski Felix, z Kobylnicy woł.

Hotel Krakowski: Osmulski Gustaw, c. k. porucznik i Zbyszewski Jan, z Buska.

Hotel podolski: Piotrowski Wojciech, z Kut starych.

Hotel Krynickiego: Pożachowski Rudolf, c. k. przeł. pow. z Rohatyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. lipca.

PP. Hr. Piniński Piotr, do Grzymałowa. — Grabiński Józef, do Wieckowiec. — Karniewski Wojciech, do Zawicza. — Krzecznnowicz Xawery, do Komarowa. — Kurowski Xawery, na Wołyń. — Michałowski Ludwik, do Kruhela. — Nikorowicz Józef, do Sokala. — Obertyński Kaz., do Udnowa. — Prunknll Edw., do Wiednia. — Świeżawski Alex., do Kuźmina. Torosiewicz Michał, do Sasowa. — Kamiński Ign., adw., do Stanisławowa. — Witz Leon, adw., do Sambora. — Bredt Teodor, do Tłumacza.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 2. lipca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	83	5	88
Dukat cesarski	„	5	86	5	94
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	7	10	20
Rubel srebrny rosyjski	„	1	89	1	93
„ papierowy rosyjski	„	1	66	1	69
Talar pruski	„	1	83	1	86
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		77	75	78	60
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		81	64	82	4
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		69	40	70	08
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		70	38	71	38
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika (bez kuponów)		221	67	225	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		174	—	177	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. czerwca.

Długi publiczny. (Za 100 zł.) A. Państwa.	pien.	towar
Z pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca po 5%	70 40	70 60
od kwiet. do października po 5%	70 25	70 40
Pożyczka w srebrze 1864 (u ml. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77 —	77 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 27 latach po 5%	81 —	82 —
Metaliki po 5%	60 10	60 30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	146 50	147 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144 50	145 50
Przez. do wyl. z r. 1854	79 25	79 75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	89 10	89 30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92 75	93 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	77 40	77 60
Renty Como po 42 lir. aust.	17 25	17 75
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.		
Niższej Austryi	88.25	88 75
Czech	89.50	90 —
Węgier	71 50	72 —
Galicyi	69 50	70 25
Siedmiogrodu	68.50	69 25
Bukowiny	68 50	69.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.75	100.25
2. Akcye.		
Banku narodowego	722.—	724.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	186 60	186 80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	625.—	628.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	100 50	101 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1680.—	1685.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	234.—	234.20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	195 —	196.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	142.25	142.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	226 25	226 75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	175 —	176 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	480.—	481.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 80	93 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	88.—	88.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105 —	106
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94 —	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	90 50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97 —	97 50
5. Losy. (za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.75	128 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.50	90.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	117.—	120 —
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	93.—	95.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	24.50	25.50
Clarego „ 40 „ „	26.50	27.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23 50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12 50
Weksle. (Na 3 miesiace.)		
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	104 25	104 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	104.60	104 75
Hamburg za 100 M. B.	92.40	92 60
Londyn za 10 ft. szt.	124.90	125.15
Paryż za 100 fr.	49.60	49 70
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	5.92	5.93
detto pełnej wagi	5.92	5.93
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.98	9.99
Rosyjski imperyał	10.24	10.28
Talar związkowy	1.84½	1.85½
Srebro	122.20	123 —
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 45 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 2. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	59	80
„ z procentami z maja i listopada	61	70
5% pożyczka narodowa	69	75
Losy z 1860 roku	88	60
Akcye banku wiedeńskiego	699	—
„ „ kredytowego	186	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	125	10
Srebro	122	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	91½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1276) **Edict.** (1)

Nro. 14237. Vom k. k. Landes-Militär-Gerichte in Wien wird bekannt gemacht, daß ein gräflich Cordua'scher Stiftungsplatz mit dem Genuße jährlicher 105 fl. öst. W. zu besetzen ist, worauf eine Officiers-Waise Anspruch hat, welche weder ein Vermögen besitzt, noch eine Pension genießt.

Der Anmeldungstermin ist bis Ende August d. J., bis wohin die Gesuche bei dem obigen Gerichte anzubringen sind.

Wien, am 18. Mai 1867.

In Vertretung des Commandirenden:

Ruckstuhl m. p.
F. M. L.

Kovacs m. p.
Oberstlieutenant-Auditor.

(1274) **Kundmachung.** (2)

Nr. 6046. Ueber Einschreiten der galiz. Sparkassa wird die mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom 29. Mai 1867 Z. 2475 zur Befriedigung der Forderung pr. 4927 fl. 82 kr. ö. W. s. N. G. bewilligte und mit den Terminen des 12. Juli und 16. August 1867 ausgeschriebene exekutive Feilbiethung der, dem Herrn Theodor Rudnicki gehörigen, im Brzežaner Kreise gelegenen Güter Strzałki bis auf weiteres Anlangen der galiz. Sparkasse sistirt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Złoczow, den 26. Juni 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 6046. Na żądanie galicyjskiej kasy oszczędności, tutejszo sądową uchwałą z dnia 29go maja 1867 l. 2475 na zaspokojenie wierzytelności 2927 złr. 82 c. a. w. z pn. dozwolona i w terminach 12go lipca i 16go sierpnia 1867 rozpisana przymusowa sprzedaż należących do pana Teodora Rudnickiego dóbr Strzałek w obwodzie brzeżańskim położonych, aż do dalszego zgłoszenia się galic. kasy oszczędności zawiesza się.

Co niniejszem do wiadomości podaje się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 26. czerwca 1867.

(1263) **Edykt.** (2)

Nr. 7948. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu niniejszem obwieszcza, iż rozpisuje przymusową sprzedaż publiczna części realności pod Nrem. 200 w Nowym Sączu położonej, jak świadczy ks. gł. IV. str. 190. n. 11. wł. na Jakoba Hochhausera intabulowanej, t. j. jedną połowę z pół pokoju na piątrze położonego, w sprawie Liebera Herbsta przeciw Jakobowi Hochhauser o 200 zł. w. a. z odsetkami po 6proc. od dnia 1go listopada 1861 bieżącemi i kosztami w kwotach 8 zł. 72 kr., 19 zł. 43 kr., 15 zł. 38 kr., 14 zł. 50 kr. i 38 kr. 99 kr. a. w., która to przymusowa sprzedaż w dwóch terminach, t. j. na dniu 8go sierpnia 1867 i na dniu 5. września 1867 każdą razą o godzinie 10. zrana w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przedsiewziętą będzie pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywoławczą stanowi wartość szacunkowa w ilości 717 zł. 83 kr. w. a.

2. Każdy z licytantów obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 100 zł. w. a. w gotówce lub listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego, lub w obligacyach rządowych na okaziciela opiewających, z kuponami i talonami, biorąc takowe według kursu ostatniego w Gazecie rządowej wiedeńskiej podanego.

3. Zresztą pozostawia się interesentom wolność przejrzenia i brania odpisu aktu oszacowania i warunków licytacyjnych w całej osnowie, jako też przejrzenie wyciągu tabularnego w tutejszo-sądowej registraturze.

4) Wierzycielom hypotekarnym z miejsca pobytu lub życia niewiadomym, mianowicie dla Mojżesza Gellera, Józefa Gellerb. Leisera Hollandra. Arona Gellera, Mikołaja Jarosza, Daniela Katza i Kaźmierza Kozłowskiego ustanawia się kuratora w osobie pana Dra. Micewskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Bersona, wzywając tych mianowanych wierzycieli, ażeby kuratorowi w czasie pełnomocnictwa i informacyę udzielili lub sądowi innego pełnomocnika oznajmili.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 24. kwietnia 1867.

(1243) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 4376. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Chaja Meiseles, matka i opiekunka małoletnich po Abrahamie Meisels czyli Meiseles pozostałych dzieci, jako to: Sabiny, Fany, Fryderyki, Hanny, Gilli, Indes, Breindli, Leji, Rozalii, Amelii i Altera Meiseles, przeciw spadkobiercom Izaaka Luxenberga, a to wieloletnim Samuelowi Luxenberg, Breindli czyli Babecie z Luxenbergów Francos, Cyprze czyli Lilli Luxenberg, Ernestynie Rapaport zamężnej Ostersetzer, Chajmowi czyli Joachymowi Rapaport, wreszcie małoletniemu Jakóbowi Beer Luxenberg na ręce jego opiekuna Samuela Luxenberg o polecenie wykazania usprawiedliwionej prenotacyi sum wekslowych 218 złr. 26 kr. m. k. i 309 złr. 25 kr. m. k. na część domu pod l. k. 70 w Tarnowie dom. 18, p. 463, n. 49 on. i dom. 18, p. 462, n. 48 on. uskutecznionej skargę wniesła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego dnia 13. czerwca 1867 proszące polecenie zostało uchwalone.

Ponieważ pobyt zapozwanych jest niewiadomy, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata p. Dra. Grabczyńskiego z substytucyą adwokata p. Dra. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 13. czerwca 1867.

(1235) **Kundmachung.** (2)

Nro. 489. Wegen Sicherstellung des Verpflegsbedarfes für das in Tarnow, Bochnia, Neu-Sandec und Wojnicz dislocirte k. k. Militär für die Zeit vom 1. September bis Ende December 1867, das Holz in Bochnia für das Solarjahr 1868, werden in der Tarnower Verpflegsamtskanzlei die diesfälligen Subarrendirungs-Offerts-Verhandlungen, und zwar am 15. Juli für Tarnow, am 17. für Bochnia und Neu-Sandec, und am 19. Juli d. J. für Wojnicz abgehalten werden.

1. Das Erforderniß besteht für Tarnow in 870 Brot-, 240 Hafer- à $\frac{1}{8}$ Metzen und 240 Heu- à 8 ℔ Porz. täglich), — für Bochnia in 150 Brot- und 150 Heu- à 8 ℔ Porz. täglich), dann monatlich in 3 Klft. hartes Holz im Sommer und 10 Klft. im Winter, — für Neu-Sandec in 200 Brot-Porz., endlich für Wojnicz in 150 Heu- à 8 ℔ Porz. täglich).

Außerdem werden für Durchmärsche in Tarnow 200 Brot-, Hafer- und Heu, — in Bochnia 150 Brot- und 150 Heu- à 8 ℔, — in Neu-Sandec 200 Brot-Porzionen benöthigt, welche 6mal im Monate beizustellen sind.

2. Die Offerte müssen längstens bis 10 Uhr Vormittags am Behandlungstage einlangen, mit einem 5% Vadium und einem Soliditätszeugnisse versehen sein.

3. Muß jedes Offert die Erklärung enthalten, daß sich der Offerent auch den im Behandlungs-Protokolle enthaltenen Bedingnissen vollkommen unterwerfe.

Von der k. k. Verpflegs-Magazins-Verwaltung.
Tarnow, am 22. Juni 1867.

(1270) **Kundmachung.** (1)

Nr. 6684. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird kundgemacht, daß die mit Beschluß des k. k. Landesgerichtes in Lemberg vom 27ten April 1867 Z. 9405 bewilligte zwangsweise Feilbiethung der, der Fr. **Amalia Mozer** geb. **Rossowska** und **Jozefa Niesiołowska** geb. **Truskolawska** gehörigen im **Sanoker** Kreise gelegenen Güter **Telesznica Sanna** und **Sokole** im Zwecke der Einbringung des von der galiz. Sparkasse wider Fr. **Amalia Mozer** geb. **Rossowska** und **Josefa Niesiołowska** geb. **Truskolawska** ersiegten Sume von 3417 fl. 63 kr. ö. W. s. N. G. hiemit ausgeschrieben, und solche an den Terminen des 19. August 1867, 16. September 1867 und 28. Oktober 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags beim hiesigen k. k. Kreisgerichte unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird.

1. Den Ausrufspreis bildet der bei der Ertheilung des Anlehens angenommene Werth von 27601 fl. österr. Währ.

2. Diese Güter werden pr. Pausch und Bogen verkauft, mit Ausschlus des Rechtes zur Vergütung für die aufgehobenen Unterthansverhältnisse und ohne aller Eviction.

3. Jeder Kauflustige ist verbunden vor dem Beginne der Feilbiethung den Betrag von 2700 fl. als Vadium entweder im Baaren, oder in galiz. Sparkassabücheln, oder Pfandbriefen der galiz. Kreditanstalt, oder der österr. Nationalbank, oder aber in galiz. Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten Curswerthe zu Händen der Lizitazionskommission zu erlegen, das im Baaren erlegte Vadium wird dem Ersteher in den Kaufpreis eingezählt, den übrigen Mitlizitanten dagegen nach beendigter Feilbiethung zurückgestellt werden.

4. Sollten diese Güter in den obigen Terminen weder um, noch über den Ausrufspreis verkauft werden können, alsdann wird wegen Feststellung erleichternden Bedingungen der Termin auf den 28. Oktober 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, mit dem Anhange, daß die Ausbleibenden zur Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden gezählt werden.

Hievon werden sowohl beide Theile, wie auch alle dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, die dem Aufenthaltsorte unbekannten jedoch, wie auch alle jene, welche nach dem 6. Februar 1867 als dem Tage der Ausfolgung des Tabularextraktes in die Landtafel gelangt sind, von denen die Verständigung von dieser Feilbiethung entweder gar nicht, oder nicht zeitig genug vor dem Termine zugestellt werden könnte, durch den Curator Hrn. Adv. Dr. **Reger** mit Substituirung des Herrn Adv. Dr. **Waygart**, ferner von Amtswegen sowohl die k. k. Finanzprokuratur Namens des h. Aerars, als auch das k. k. Steueramt verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, den 12. Juni 1867.

E d y k t.

Nr. 6684. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż dozwolona uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 27go kwietnia 1867 do l. 9405 przymusowa sprzedaż dóbr Telesznica sanna i Sokole w obwodzie sanockim położonych pp. Amalii z Rosowskich Możerowej i Józefy z Truskolawskich Niesiołowskiej własnych w celu zaspokojenia wygranej sumy 3417 złr. 63 c. a. w. przez galic. kasę oszczędności przeciw pp. Amalii z Rosowskich Możerowej i Józefie z Truskolawskich Niesiołowskiej rozpisuje się, która to sprzedaż publiczna na terminach dnia 19go sierpnia, dnia 16go września i dnia 28go października 1867 każdą razą o 10tej godzinie rano w tutejszym c. k. sądzie obwodowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 27.601 złr. a. w.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi sumę 2700 złr. a. w. bądź w gotowiznie lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. Wadyum to w gotowiznie złożone, nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby te dobra w powyższych trzech terminach nad lub za cenę wywołania nie mogły być sprzedane, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 28. października 1867 z tem oznajmieniem, iż nie stawający na terminie wierzyciele hypoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

O czem tak obie strony jak też wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, wierzycieli zaś z miejsca pobytu niewiadomych jak też tych, którzyby po dniu szóstym lutym 1867, jako dniu wydania extraktu do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna albo dalsza jaka uchwała z jakiegobądź powodu wcale nie lub też wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła, przez kuratora adw. kraj. dr. Regera, któremu w substytuta adw. kraj. dr. Waygarta postanawia się, zawiadamia się, dalej z urzędu tak c. k. finansową prokuratoryę imieniem wys. skarbu we Lwowie jak też c.k. urząd podatkowy zawiadamiają się.

Z rady c.k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 12. czerwca 1867.

(1264) **E d y k t.** (1)

Nro. 17093. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem wiadomo czyni, iż w celu przeprowadzenia egzekucyjnej sprzedaży dóbr Potok i Teniatyska w powiecie Rawskim, obwodzie Żółkiewskim w sprawie galic. Towarzystwa kredytowego przeciw **p. Wincencyi z hr. Łosiów Paparowej** na zaspokojenie kapitałów w sumach 3149 złr. 54 kr. m. k. czyli 3307 zł. 39 c. i 2700 zł. w. a. z przynależytościami publiczna sprzedaż w terminach na dzień 12. sierpnia, 12. września i 14. października 1867. zawsze o godzinie 9tej przed południem dozwala się, na którą chęć kupienia mający z tem oznajmieniem wzywają się, iż takowi winni będą przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 1202 zł. 80 c. w. a. bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego lub austr. Banku narodowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć, tudzież, że dobra te w pierwszych dwóch terminach nie niżej ceny szacunkowej 12.028 zł., w trzecim zaś niżej sumy 10.000 zł. w. a. nie będą sprzedane.

Gdyby zaś dobra te i w trzecim terminie pod warunkiem wyżej wskazanym sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 14. października 1867 o godzinie 4tej po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Reszta warunków ogłoszona zostanie przed rozpoczęciem licytacyi i może być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzana.

W końcu ustanawia się dla wszystkich wierzycieli, którymby uchwały tej licytacyi się tyczące albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczane być nie mogły, i dla tych, którzyby po dniu wydania wyciągu hypotecznego do tabuli krajowej weszli, za kuratora p. adwokat krajowy Dr. Malinowski z zastępstwem przez p. adwokata Dra. Białoskurskiego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. maja 1867.

(1271) **E d i c t.** (1)

Nro. 4970. Vom k. k. Samborer Kreisgerichte als Realinstanz wird über Ersuchen des **Wiener** k. k. Landesgerichts vom 30. April 1867 Z. 21527 zur Befriedigung der vom **Marcus Hirschfeld** und **Osias Gotthelf** als Rechtsnehmer des **Philipp Otto Werdemüller von Elgg** ersiegten Forderungen von 3000 und 230 St. Napoleondors effectiv in Gold s. N. G. die executive öffentliche Feilbietung der zur Hypothek dienenden, der Schuldnerin **S. Caroline Sobolewska** gehörigen Güter **Jawora górna** und **dolna**, **Turkaer** Bezirkes, per Pausch und Bogen ohne Gewährleistung und mit Ausschluß der Urbarialentschädigung unter nachstehenden Bedingungen hiemit ausgeschrieben:

1. Diese Feilbietung wird in zwei Terminen: am 1. August 1867 und am 25. September 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem Kreisgerichte vorgenommen werden.

2. Als Ausrufspreis wird der laut Schätzung vom 26. October 1866 ermittelte Werth von 52.416 fl. 20 kr. öst. W. angenommen.

Am ersten und zweiten Termine werden diese Güter nicht unter dem Ausrufspreise verkauft werden; sollten sie aber in den obigen zwei Terminen über oder um den Ausrufspreis nicht verkauft werden, so wird zur Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 25. September 1867, 4 Uhr Nachmittags mit dem Beifügen anberaumt, daß die nicht erscheinenden Hypothekargläubiger als der Stimmenmehrheit der Erscheinenden beitretend werden angesehen werden.

3. Vor Beginn der Feilbietung hat jeder Kauflustige 10% des Ausrufspreises, d. i. 5250 fl. ö. W. im Baaren, in Bücheln der galiz. Sparcasse oder in Pfandbriefen sei es des galiz. Credits-Institutes oder der Nationalbank, oder in galiz. Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten Curse als Vadium, von dessen Erlage die Nationalbank befreit ist, zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen.

Der Landtafelauszug, der Schätzungsact dieser Güter und die Licitationsbedingungen können in der h. g. Registratur und am Licitationstermine bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Von dieser Feilbietung werden beide Theile und die Hypothekargläubiger, als: die k. k. Finanzprocuratur Namens des h. Aerars, die adelige Gemeinde **Jawora górna** und **dolna** zu Handen ihres Vorstandes, **Wilhelm** und **Pauline Koch**, **Aurel Widenwald**, **Wolf Moses Mezuze**, **Sophie Kałamarz**, **Mendel Schaudel**, **Breindel Nierenstein**, **Hersch Grabscheid** und die priv. österr. Nationalbank zu eigenen Händen, schließlich der dem Wohnorte nach unbekannte **Johann Schinabek**, und diejenigen, welche seit dem 29. Jänner 1867 auf diese Güter dingliche Rechte erworben haben, oder welchen die Bescheide aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnten, durch den in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Pawliński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Wołosiański** bestellten Curator und durch Edicte verständigt.

Sambor, am 18. Juni 1867.

(1261) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1629. C. k. sąd powiatowy w Glinianach czyni wiadomo, że w sprawie Bazylego Zaczkiewicza przeciw Franciszkowi Cikowskiemu z pobytu i życia niewiadomemu przez kuratora ad actum nadać sie mającego, o extabulacyę sumy 295 złr. mon. konw. na realności pod **nr. 372-53** w Glinianach położonej ut dom. l. p. 283 nc. 2. on. ciążążej. temuż nieobecnemu mieszkaniec tutejszy Mojzes Leib Zwerling zostaje ustanowionym za kuratora. że do ustnej rozprawy w tym sporze termin na dzień 2go września 1867 o godzinie 9ej rano wyznacza się. i że ta rozprawa podług przepisow kod. sąd. z postanowionym kuratorem przedsięwziętą będzie.

Wzywa się zatem pozwanego. aby potrzebne kroki dla swej obrony przedsięwziął, lub sądowi innego zastępce oznaczył, inaczej wyniknąć mogace ztąd złe skutki. tylko sobie samemu przypisać będzie musiał.

Gliniany, dnia 16. czerwca 1867.

(1258) **E d y k t.** (1)

Nr. 1386. C. k. sąd powiatowy w Żurawnie czyni wiadomo, że:

1. Włościanin Michał Pawłów w Zawadce dnia 28. sierpnia 1865;

2. włościanin Antoni Manycz tamże dnia 10go kwietnia 1864, — obadwaj ostatnią wolą nie rozporządziwszy zmarli, i że do dziedziczenia puścizny pierwszego z nich syn Stach Pawłów, do puścizny zaś drugiego z nich Hryć Manycz są powołani.

Gdy Stach Pawłów i Hryć Manycz z życia i miejsca mieszkania nie są znani, to wzywa się ich niniejszym edyktem, aby w ciągu roku od dnia niżej wyrażonego, licząc oświadczenie przyjęcia lub nieprzyjęcia spadków odnośnych u tutejszego sądu tem pewniej wnieśli, gdyż w przeciwnym przypadku pertraktacye spadkowe przeprowadziłyby się tylko ze spadkobiereami się zgłaszającymi i z kuratorami dla Stacha Pawłów w osobie Daniły Łuhowego. a dla Hrycia Manycza w osobie Antoniego Bihuna postanowionymi.

Żurawno, dnia 19. czerwca 1867.

(1275) **E d y k t.** (1)

Nr. 1083. Przez c. k. sąd powiatowy w Żurawnie czyni się wiadomo, że Andruch Stasiów zmarł we Włodzimiercach dnia 1. sierpinia 1831 bez ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy powołany do sukcesyi syn Tymko Stasiów z miejsca pobytu nie jest znany, przeto wzywa się tegoż, aby w ciągu roku od dnia niżej wyrażonego licząc, do tutejszego sądu się zgłosił i oświadczenie przyjęcia spadku po ojcu swoim Andruchu Stasiów wniósł, gdyż w przeciwnym razie pertraktacya spadku ze spadkobiercami, którzy już oświadczenie wnieśli. tudzież z kuratorem dla niego w osobie pana Macieja Obmińskiego ustanowionym nastąpi.

Od c. k. sądu powiatowego.

Żurawno dnia 13. czerwca 1867.

(1279) **E d y k t.** (1)

Nr. 558. W c. k. sądzie powiatowym w Nowemsiole odbędzie się dnia 1. sierpnia 1867 dnia 29go sierpnia i dnia 12. września b. r. każdą raza o 10. godzinie przed południem przymusowa licytacya realności włościańskiej po śp. Janie Żabskim pozostałej w Jacowcach pod Nr. k. 50 a Nr. sub. 86 w objętości 260 □ s. położonej z chałupy szopy i ogrodu się składajacej, włącznie wartości szacunkowej 150 złr. w. a., która cenę wywołania stanowić będzie.

O tem zawiadamia się chęć kupienia mających z tem, że realność ta nie stanowi ciała tabularnego. lecz osobny komplex rustykalny i że akt opignoracyi sądowej i oszacowania jako i bliższe warunki licytacyi tu w sądzie przyznane być mogą.

Nowesiolo dnia 20. kwietnia 1867.

(1233) **Kundmachung.** (3)

Nro. 3429. Vom k. k. Bezirksgerichte in Uścieczko wird zur Hereinbringung der vom **Franz Zawalski** gegen **Jossel Stupp** ersiegten Forderung pr. 102 fl. öst. W. s. N. G. die bereits mit dem Beschluße vom 25. Juli 1866 Z. 1225 bewilligte executive Feilbietung der dem Schuldner **Jossel Stupp** eigenthümlich gehörigen, in **Tłuste** sub CNr. 46 gelegenen Realitätsantheile, bestehend aus einem Zimmer, Gewölbe und Vorhause, nach fruchtloser Verstreichung von drei Licitationsterminen nunmehr in einem neuerlichen Termine, das ist am 23. September 1867, um 10 Uhr Vormittags im Gebäude des Bezirksgerichtes vorgenommen.

Als Ausrufspreis ist der Schätzungswerth pr. 200 fl. öst. W., wovon jeder Licitationslustige 10% als Vadium zu erlegen hat.

Bei diesem Feilbietungstermine werden diese Realitätsantheile auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Die weiteren Licitationsbedingungen so wie der Beschreibungs- und Schätzungsact können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Uścieczko, am 30. April 1867

(1252) **Licitations-Kundmachung.** (3)

Nr. 5221. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stryj wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß in der Amtskanzlei des Cameral-Wirthschafts-amtes in Dolina an den nachbenannten Tagen eine Licitation zur Veräußerung der Propinationsgerechtsame in den bezeichneten Ortschaften der Cameralherrschaft Dolina nach einzelnen Sectionen, sodann nach Sectionsgruppen und endlich für das ganze Object abgehalten werden wird, und zwar laut nachstehenden

Ausweis.

Sections-Nr.	Name der Ortschaften, deren Propinations-Gerechtsame im öffentlichen Concurrenzwege der Versteigerung ausgeboten wird.	Zu derselben gehören: Gebäude	Grundstücke Joch	Grundstücke Klftr	Ausrufspreis fl.	Ausrufspreis kr.	Tag der Licitation: einzelner Sectionen	Tag der Licitation: Hauptgruppen und in concreto	Anmerkung.
1	Rachin	Einkehrhaus sammt Stallung	.	311	2496	72	Am 8ten Juli 1867 Vormittags		Offerten sind längstens bis 7. Juli 1867 6 Uhr Abends bei dem Vorstande der k. k. Licitations-Commission in Dolina zu überreichen. Jeder Kauflustige ohne Unterschied des Glaubensbekenntnisses kann bei Erlag des 10%tigen Vadialbetrages an diesem Kaufgeschäfte sich betheiligen. Die näheren Licitationsbedingnisse können bei der Licitazions-Commission in Dolina eingesehen werden.
2	Słoboda und Trościaniec	Einkehrhaus sammt Stallung im letzteren Orte	.	1162	4340	17	detto		
3	Mizun	Einkehrhaus sammt Stallung	.	428	6668	92	detto		
4	Kalna	—	.	361	1434	.	detto		
5	Nowosielica wyżna und niżna . . .	mit je einem Wirthshause	.	1284 928	3327	14	detto		
6	Nowoszyn	—	.	.	1715	70	detto		
7	Jakubów, Suluków, Jaworów . . .	—	.	152	4802	70	am 8. Juli 1867 Nachm.		
8	Strutyn niżny	Einkehrhaus sammt Stallung	11	124	4896	20	detto		
9	Raków, Nadziejów mit Hoffnungsau .	mit je einem Wirthshause in beiden ersten Orten	.	935 987	7830	80	detto		
10	Suchodoł und Lipowice	—	.	.	3415	20	detto		
11	Łopianka, Grabów	mit einem Schankhause im letzten Orte	1	549	3146	20	detto		
12	Illemnia	mit einem Schankhause	.	.	1085	80	detto		

Sections-Gruppen.

Sections-Nr.	Name	Gebäude	Joch	Klftr	fl.	kr.	einzelner Sectionen	Hauptgruppen und in concreto
1. 9.	Rachin mit Raków, Nadziejów, Hoffnungsau	wie oben			10327	52		am 9 Juli 1867 Vormittags
2. 7.	Słoboda, Trościaniec mit Jakubów, Suluków, Jaworów	wie oben			9142	87		
3. 5.	Mizun, Nowosielica niżna u. wyżna .	wie oben			9996	6		
10. 12.	Suchodoł, Lipowica und Illemnia . .	wie oben			4501	.		
4	Für sich Gruppe	wie oben			1434	.		
6	detto	wie oben			1715	70		
8	detto	wie oben			4896	20		
11	detto	wie oben			3146	20		
Für alle Sectionen zusammen		wie oben			45159	55		am 9. Juli 1867 Nachmittags

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction. — **Stryj, am 24. Juni 1867.**

(1250) **Edykt.** (3)

Nro. 10565. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Sobiesława Gawrońskiego, że przeciw niemu p. Israel Schamroth o zapłacenie sumy wekslowej 444 zł. w. a. wniósł pozew i że w załatwieniu tegoż pozwu wydany został nakaz płatniczy do l. 10565.

Gdy miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego z substytucyą p. Dra. Biesiadeckiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 17. czerwca 1867.

(1249) **Edykt.** (3)

Nro. 8070. C. k. Sąd krajowy w Krakowie wiadomo czyni, że celem zaspokojenia sumy wekslowej 600 rubli srebr. papierowych z procentem 6% od dnia 27. października 1864 i kosztami w kwocie 83 zł. 6 c. w. a. pani Chaji Sarze Engelsteinowej przeciw pani Karolinie Sosnowskiej przyznanej egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę połowy realności pod Nrm. 381, 382 Dz. I. - 563, 564 Gm. V. w Krakowie położonych, według ks. gł. Gm. V. vol. nov. 2, pag. 466, n. 3 haer. i pag. 502, n. 2 haer. pani Karoliny Sosnowskiej własnej, w trzech terminach t. j. na dniu 18. lipca, 22. sierpnia i 26. września 1867, o godzinie 10tej rano, w c. k. sądzie krajowym w Krakowie przedsięwziętą będzie.

W pierwszych dwóch terminach rzeczona połowa powyższych realności niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie, w trzecim zaś terminie ta połowa realności powyższych także poniżej ceny szacunkowej, jednakże tylko za taką cenę sprzedana będzie, która na pokrycie wszystkich wierzytelności hypotecznych na tej połowie ciążących wystarczy. Gdyby na trzecim terminie wspomniona połowa realności powyższych za powyższą cenę sprzedaną być nie mogła, natedy ustanawia się już niniejszem termin na dzień 26. września 1867 o godzinie 4tej po południu do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych, poczem dopiero czwarty termin licytacyjny rozpisanym i na takowym wspomniona połowa realności tych także niżej ceny szacunkowej, za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

2. Cena wywołania ustanawia się w sumie 4338 zł. 35 c. w. a., przez sądowe oszacowanie oznaczona.

3. Każdy chęć kupna mający obowiązanym jest, przed licytowaniem złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 450 zł. w. a. w gotówce, lub w listach zastawnych galicyjskich lub też obligacyach rządowych z bieżącemi kuponami wedle kursu ostatnim numerem urzędowej Gazety Lwowskiej wykazać się mającego, jednak nigdy wyżej nominalnej wartości. Wadyum nabywcy zostanie zatrzymanem, reszcie zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconem. Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wykaz hypoteczny w registraturze c. k. sądu krajowego w Krakowie mogą być przejrzane.

O tem obie strony, wierzyciele hypoteczni, mianowicie ci, którymby niniejsza rezolucya dość wcześnie lub wcale doręczoną nie została, lub którzyby dopiero po dniu 20. kwietnia 1867, na hypotekę połowy powyższych realności, p. Karoliny Sosnowskiej własnej, weszli, na ręce kuratora w osobie p. adwokata Dra. Kańskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Balko im dodanego i przez edykta zawiadomienie otrzymują.

Kraków, dnia 3. czerwca 1867.

(1255) **Edykt.** (3)

Nro. 1220. Z c. k. sądu powiatowego w Cieszanowie czyni się wiadomo, że na dniu 13. marca 1843 w Rudzie różanieckiej Michał Obirek zmarł bez rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ pomiędzy innymi spadkobiercami miejsce pobytu współspadkobierców, a to Antoniego Obirek syna po Janie Obirek, Michała, Józefy i Ruzi Obirek, dzieci Tomasza Obirek, sądowi wiadomem nie jest, to wzywa się tychże, aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wymienionego w tut. sądzie się zgłosili i oświadczenie do tego spadku złożyli, inaczej pertraktacya spadku ze zgłaszającemi spadkobiercami i z kuratorem Michałem Drozdem dla nieobecnych ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Cieszanów, dnia 28. maja 1867.

(1265) **Kundmachung.** (2)

Nro. 11281. In Folge Ermächtigung des k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft und im Einvernehmen mit der k. Postverwaltung für das Königreich Polen in Warschau, wird vom 1. August 1867 angefangen die Eisenbahn zwischen Szczakowa und Warschau zum Transporte von Fahrpostsendungen benützt, dagegen die wöchentlich zweimalige Mallepost zwischen Krakau und Michałowice eingestellt werden, und anstatt derselben zwischen diesen Orten eine wöchentlich zweimalige Cariolpost verkehren, welche von Krakau Dienstag und Samstag um 3 Uhr Nachmittag abgehen, von Michałowice an denselben Tagen um 6 Uhr Abends zurückkehren und in Krakau um 7 Uhr 15 M. Abends eintreffen wird.

Was mit der Bemerkung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß die gedachte Mallepost zum letzten Male am 30. Juli verkehren und die Cariolpost am 3. August 1867 beginnen wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 22. Juni 1867.

(1253) **Obwieszezenie.** (2)

Nr. 4450. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż celem uskutecznienia dozwolonej uchwałą c. k. sądu krajowego Krakowskiego z dnia 16. listopada 1864 do L. 19440 na zaspokojenie wywalczonej przez p. Agnieszkę Lewiecką przeciw p. Eleonorze Fihauzer i masie spadkowej Henryka Fihauzer wyrokiem sądu krajowego Krakowskiego z dnia 16. sierpnia 1861 do L. 10729 sądu krajowego wyższego z 12. stycznia 1862 do L. 4439 i najwyższego trybunału z 16. grudnia 1862 do L. 7300 sumy 7058 zł. 27 kr. m. k. czyli 7411 zł. $37\frac{1}{3}$ c. w. a. wraz z odsetkami po 5% od dnia 3. marca 1854 płynącemi i kosztami egzekucyjnemi w kwocie 20 zł. 50 kr., 57 zł. $82\frac{1}{2}$ kr., 27 zł. 56 kr. i 25 zł. 45 kr. w. a. — przymusowej sprzedarzy dóbr Odporyszowa z przyleg. Niecięcza i Podlesie w obwodzie Tarnowskim położonych do p. Eleonory Fihauzerowej i masy spadkowej Henryka Fihauzera należących, w tutejszym sądzie obwodowym licytacya dnia 6go sierpnia 1867 o godzinie 10tej zrana pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Sprzedaż ta nastąpi ryczałtem z wyłączeniem wszelkiego wynagrodzenia za powinności urbaryalne.

2. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową tych dóbr w sumie 60.521 zł. 4 kr. m. k. czyli 63.547 zł. 12 kr. w. a. Gdyby jednak na tym terminie nikt wyżej ceny, lub przynajmnie ceny szacunkowej nie ofiarował, dobra rzeczone także niżej ceny szacunkowej sprzedane być mogą, jednak za niższą cenę jak 38.000 zł. w. a. na tymże terminie sprzedane nie będą.

3. Każden chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacyi 3000 zł. w. a. jako zakład czyli wadyum gotówką albo w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub też w 5% obligacyach rządowych albo indemnizacyjnych, rachując podług kursu w najświeższej gazecie rządowej wykazanego, lub też w książeczkach kasy oszczędności miasta Tarnowa do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Po ukończeniu licytacyi zakład najwięcej ofiarującego zatrzymany, innym zaś licytantom zaraz zwrócony będzie.

4. Kupiciel winien w 30 dniach po doręczeniu i wejściu w prawomoc uchwały akt licytacyi do sądu przyjmującej trzecią część licytacyjnej ceny kupna za wrachowaniem zakładu gotówką złożonego, a za zwrotem zakładu w obligacyach złożonego, do tutejszo-sądowego depozytu złożyć, poczem mu kupione dobra nawet bez poprzedniego żądania z urzędu, jednak na koszt jego w fizyczne posiadanie oddane będą, z obowiązkiem opłacania od dnia odebrania tych dóbr w fizyczne posiadanie do depozytu sądowego procent po 5% od pozostawionych przy niem $\frac{2}{3}$ części ceny licytacyjnej w półrocznych ratach z dołu.

Kupicielowi wykazującemu się zezwoleniem administracyi ogólnego zaopatrzenia z pierwszą austr. kasą oszczędności połączonego w Wiedniu, iż takowa swą wierzytelność na dobrach Odporyszów z przyległościami i nadal pozostawia, wolno będzie te wierzytelności administracyi ogólnego zaopatrzenia w Wiedniu, o ile takowa w pierwszej trzeciej części ceny kupna się mieści, i takową pokryta będzie, z tej pierwszej trzeciej części potrącić, w którym razie wierzytelność ta przy hypotece dóbr pozostanie, i z dóbr tych ekstabulowana być nie może, dopiero pozostałą nadwyżkę do depozytu sądowego w 30 dniach po doręczeniu i wejściu w prawomoc uchwały, akt licytacyi do sądu przyjmującej, złożyć.

5. Kupiciel obowiązany jest od dnia odebrania fizycznego posiadania tych dóbr, ze swego wszystkie podatki opłacać i tym podobne ciężary publiczne z posiadaniem dóbr połączone ponosić.

6. Kupiciel obowiązany jest w 30 dniach po wejściu tabeli płatniczej w prawomoc według postanowień w niej zawartych pozostawione przy nim $\frac{2}{3}$ części ceny licytacyjnej wierzycielom hypotecznym zapłacić, albo na ich rzecz do depozytu sądowego złożyć, lub też z wierzycielami temi inaczej się ułożyć, i w tej mierze w sądzie się wykazać, zaś pretensye tych wierzycieli, którzyby zapłatę przed zastrzeżonem wypowiedzeniem przyjąć nie chcieli, w miarę jak cena licytacyjna wystarczy na siebie przyjąć.

7. Po dopełnieniu warunku 5. i 6. ze strony kupiciela onemuż na jego żądanie i koszt dekret własności tych dóbr z wyłączeniem prawa do indemnizacyi urbaryalnej wydany, i on za właściciela tych zaintabułowany będzie, i zarazem wszystkie pozycye stanu dłużnego tych dóbr wyekstabulowane będą, z wyjątkiem pozycyi Dom. 64, pag. 429, nr. 20 on. dom. 64. pag. 430. nr. 24 i 25 on. dom. 255, pag. 88 nr. 31 on. i dom. 225. pag. 89. n. 33. on., które po części jako ciężary gruntowe, a po części jako dla ewidencyi ksiąg tabularnych potrzebne, bez potrącenia z ceny kupna nie naruszone zostaną, tudzież z dalszym wyjątkiem pretensyi hypotecznych przez kupiciela w myśl warunku licytacyjnego 6. na siebie przyjętych.

8. Należytość rządową od tego interesu kupna winien kupiciel ze swego w całości bez potrącenia z ceny licytacyjnej zaspokoić.

9. Gdyby kupiciel któremukolwiek z powyższych warunków licytacyjnych zadość nie uczynił, na żądanie egzekutów lub któregokolwiek z wierzycieli hypotecznych jako wiarołomny uznany będzie, i dobra te na jego koszt i niebezpieczeństwo w drodze licytacyi bez poprzedniego nowego oszacowania na jednym terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedane będą, i nadto wiarołomny kupiciel za wszelkie szkody i koszta wierzycielom i egzekutom ztąd wynikłe nie tylko złożonym zakładem i częściowemi wypłatami na poczet ceny licytacyjnej uiszczonemi, ale także całym swym majątkiem ogólnie odpowiadać będzie.

10. Każdemu chęć kupienia mającemu wolno akt szacunkowy i ekstrakt tabularny tych dóbr w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi uwiadamia się z miejsca pobytu wiadomych wierzycieli do własnych rąk, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, jako to: Stanisława hr. Ankwicza, Konstantego Krynickiego, Juliana Chrząstowskiego, Władysławę z Wojnarowskich Łukowskę, Marka Apfelbaum, a względnie jego masę spadkową, a w razie ich śmierci ich spadkobierców z życia i miejsca pobytu niewiadomych, jak niemniej wszystkich tych, którzyby po dniu 27go czerwca 1866 prawo zastawu na powyż wzmiankowanych dobrach nabyli, lub którymby niniejsza uchwała lub też która z następnych uchwał z jakiejkolwiekbądź przyczyny wcale nie, lub nie dość wcześnie wręczoną była, przez ustanowionego im tym celem kuratora w osobie p. adwokata Dra. Jarockiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Grabczyńskiego i niniejszym edyktem.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 6. czerwca 1867.

(1254) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 4732. C. k. sąd obwodowy tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż na prośbę P. Hermana hrab. Potockiego i reszty spadkobierców Maryi hrab. Potockiej celem zaspokojenia tutejszo-sądowym prawomocnym wyrokiem z dnia 24. listopada 1864 do l. 11652 przeciw masie leżącej Maryanny Majewskiej, tudzież Józefowi Majewskiemu i Maryannie Bełzowskiej wygranej sumy 500 zł. m. k. czyli 525 zł. a. w. wraz z procentami po 5% od dnia 18. stycznia 1849 płynącemi i kosztami egzekucyjnemi w ilościach 14 zł. 40 kr., 30 zł. 58 kr., 12 zł. 20 kr., 12 zł. 20 kr., 30 zł. 37 kr. i obecnie w ilości 8 zł. 7 kr. a. w. przyznanemi, egzekucyjna sprzedaż realności w Tarnowie na Zawalu pod l. 57 i 165 położonych P. Heleny i Maryanny Hołyńskich, Władysława Herolda, Edmunda Herold, a właściwie masy spadkowej Edmunda Herolda, Wacława Herolda i Sydonii z Heroldów Skorutowej własnych w dniu 4. września 1867 o godz. 10. z rana w tutejszym c. k. sądzie publicznie pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Sprzedaż realności w Tarnowie pod l. 57 i 165 na Zawalu położonych odbędzie się tylko w jednym terminie na którym realności te także niżej ceny szacunkowej, aktem oszacowania sądowego w ilości 13596 zł. 82 kr. a. w. wyjednanej, za jakąkolwiek bądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

2. Chęć kupienia mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej 680 zł. a. w. w gotówce, lub galicyjskich listach zastawnych albo w obligacyach publicznych według kursu ostatniego gazetą oznaczonego, jako wadyum, które to wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane, innym zaś kupującym, po ukończeniu licytacyi natychmiast zwrócone zostanie.

3. Nabywca złoży trzecią część ceny kupna w gotówce po upływie trzech miesięcy doręczenia mu uchwały akt licytacyi potwierdzającej do depozytu sądowego z policzeniem złożonego w gotówce wadyum, a gdyby wadyum w papierach publicznych złożone było, całą trzecią część w gotówce, poczem mu wadyum w papierach publicznych złożone zwrócone będzie.

4. Dalsze dwie trzecie części tej ceny kupna ma nabywca w przeciągu trzech miesięcy po prawomocy tabeli płatniczej i w miarę tejże, albo przez złożenie gotówką depozytu sądowego, lub przez uiszczenia kolokowanych pozycyi do rąk wierzycieli zapłacić, i z tego się przedłożeniem kwitu extabulacyjnego i dokumentu oryginalnego, lub gdyby wierzyciel swą należytość przy hypotece pozostawił, deklaracyę tegoż sądowi wykazać winien.

Od tych dwóch trzecich częcci ceny kupna obowiązany będzie nabywca odsetki po 5% od dnia mu oddania w fizyczne posiadanie kupionych realności, aż do zapłaty na rzecz wierzycieli hypotecznych w półrocznych ratach z dołu do depozytu sądowego składać.

5. Kupiciel obowiązany jest wierzytelności hypoteczne do zaspokojenia z ceny kupna przypadające których wypłaty wierzyciele przed upływem terminu wypowiedzenia im przysłużającego przyjąćby nie chcieli, w miarę ceny kupna przyjąć.

6. Po złożeniu pierwszej trzeciej części ceny kupna kupiciel nawet gdyby o to i nieupraszał, na swój koszt w fizyczne posiadanie kupionych realności wprowadzonym zostanie, a od czasu tego wszystkie podatki, tudzież powinności gminne i ciężary publiczne na tej realności ciążące, jak niemniej wszelkie niebezpieczeństwo ponosić będzie.

7. Równocześnie z oddaniem kupionej realności w fizyczne posiadanie otrzyma nabywca, nawet gdyby o to nieupraszał, dekret własności tych realności i zostanie nawet bez swej prośby za właściciela tych kupionych realności zaintabulowanym, zaś obowiązek uiszczenia zaległych dwóch trzecich części ceny kupna, oraz płacenie odsetków od tychże po $\frac{5}{100}$ w stanie biernym realności tych pod Nr. 57 i 165 zaintabulowany zostanie, jak niemniej wszystkie na tych realnościach zahypotekowane ciężary na cenę kupna przeniesione zostaną.

Należytość od przeniesienia własności przypadająca za intabulacyę nabywcy za właściciela tudzież za intabulacyę $\frac{2}{3}$ części ceny kupna i za przeniesienie na nię ciężarów hypotecznych nabywca z własnych funduszów bez potrącenia z ceny kupna zapłaci.

8. Jeżeli o ile nabywca wykaże, że powyższych warunków dopełnił, resztująca cena kupna i przekazane na nią ciężary ze stanu biernego nabytej realności wykreślone zostaną.

9. Gdyby zaś nabywca tych tu wymienionych warunków niedopełnił, natenczas nie tylko wadyum ale i opłatą na rachunek ceny kupna uskuteczniona za wszelkie szkody z niedotrzymania warunków odpowiadać ma, i wolno będzie nietylko egzekucyę popierającemu, ale któremukolwiek z wierzycieli hypotecznych zażądać relicytacyi na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy, w którym to razie takowe bez nowego oszacowania w jednym terminie i to niżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

10. Chęć kupienia mającym wolno przejrzeć wyciąg hypoteczny i akt oszacowania w registraturze tutejszego sądu obwodowego.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi wszystkich z miejsca pobytu wiedomych wierzycieli zawiadamia się do własnych rąk, zaś z miejsca pobytu niewiadomych i tych wierzycieli którzyby prawa hypoteki do tych realności po 24. marca 1866 uzyskali lub którymby niniejsza uchwała lub która z następnych uchwał nie dość wcześnie, lub wcale nie dla jakiejkolwiek bądź przyczyny wręczoną nie była, przez ustanowionego im w tym cele w osobie p, adw. Dr. Hoborskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Rutowskiego kuratora.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 2. maja 1867.

(1266) **Edykt.** (2)

Nr. 22607. C. k. sąd krajowy Lwowski uwiadamia niniejszego edyktem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Gagatnickiego, lub w razie śmierci jego spadkobierców lub prawonabywców jego, że p. Piotr Dydyński na dniu 18. kwietnia 1867 do l. 22607 podanie przeciw nim wniósł, żeby w 14tu dniach wykazali, że uskuteczniona w stanie biernym dóbr Boczowa prenotacya sumy 15.000 złp. czyli 3750 zł. jest usprawiedliwioną, lub w toku usprawiedliwienia, w którym to celu p. Józefowi Gagatnickiemu kuratora w osobie p. adwokata Dr. Malego z zastępstwem p. adwokata Dr. Gregorowicza, doręczając pierwszemu z nich tę prośbę z powyższem poleceniem, ustanowiono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 11. maja 1867.

Doniesienia prywatne.

C. k. upr. kolej galic. Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Od dnia 1. lipca r. b. aż do dalszego rozporządzenia, zniża się istniejący na naszej kolei 25 procent. dodatek ażja do taryfy cywilnej i wojskowej co do przesyłek osób i frachtów, na 22proc.

Co się tyczy wyjątków od tego dodatku, jakoteż pobierania połowy takowego, pozostają w mocy rozporządzenia naszego obwieszczenia z dnia 19go lutego r. b.

Wiedeń, dnia 27. czerwca 1867.

(1259—3) **Rada zawiadowcza.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.